

Cristina Andone

Enescu și hora razelor de soare

Ilustrații de
Adriana Gheorghe, Sebastian Oprea și Thea Olteanu

*Pentru Marie-Christine cea frumoasă și cuminte,
cu dragoste, de la nașa.*

*Cu mulțumiri speciale Iuliei Boc de la
„Descoperă lumea prin artă și muzică“.*

Text: Cristina Andone

Ilustrații: Adriana Gheorghe, Sebastian Oprița, Thea Olteanu

Design: Adriana Gheorghe

Copertă: Adriana Gheorghe, Thea Olteanu

Redactor: Laura Câlțea

Lector: Irina Cerchia

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ANDONE, CRISTINA

Enescu și hora razelor de soare / Cristina Andone ;
il. de Adriana Gheorghe, Sebastian Oprița, Thea Olteanu. -
București : Nemira Publishing House, 2018. - Ed. a 2-a, reviz.

ISBN 978-606-43-0349-3

I. Gheorghe, Adriana (il.)

II. Oprița, Sebastian (il.)

III. Olteanu, Thea (il.)

821.135.1

© Nemira, 2017, 2018

Să-l cunoaștem pe Enescu

După ploaie, câmpul aburește cald a pământ bun și a soare. Suntem în Pădurea Muzicală, în Luminișul Verde. Vedeți colina aceea domoală și rotundă ca un obraz de copil? Chiar în vârf, la umbra unui tei mirosind a dulceață, se înalță o casă albă cu acoperiș de șiță. Acolo locuiește Enescu, spiridușul-compozitor, care ne aduce muzica razelor de soare și ritmurile pământului. Să ne apropiem cu băgare de seamă...

Pe prisă ne așteaptă un pui neastâmpărat de ciocârlie. Când deschidem porțița de la intrare, pasărea cea mică zvâcnește în cer, cântând bucuroasă, parcă de bun-venit.

Se întoarce repede, mai înainte ca noi să fi urcat treptele care duc la cerdac.

– Ziua bună! spun copiii într-un glas.

– Bună să vă fie calea! răspunde sfătos Enescu.

Pesemne a aflat spiridușul nostru că ne aflăm într-o călătorie în căutarea muzicii clasice.

– Așa, Lia, puiule, șezi cu noi, adaugă el.

Lângă Enescu, pe o masă cioplită din lemn, adastă un ulcior smălțuit și un coș cu cireșe. Pe o tipsie se odihnește, răsuflând dulce, o plăcintă aurie.

– Pofțiți! Bunătatea asta e abia scoasă din cuptor, ne îmbie Enescu.

– Mulțumim! exclamă copiii, puțin cam tare.

Văzute de aproape, penele ciocârliei par pictate cu niște semne de demult. Zimți, romburi, linii frumos orânduite... ce să fie oare?

– Doar o întrebare... scutură din mâini nerăbdător Sashi, băiatul de șapte ani cu creștet însoțit și ochi poznași. Ce sunt semnele acestea de pe aripile Liei, de pe ștergar, de pe ulcior...

– Și de pe haina mea, zâmbește Enescu.

– O, da! E vorba de o formulă magică? întreabă Sashi.

– Se poate spune și așa. Mai întâi, însă, o mică lecție despre liniște, ne îndeamnă Enescu.

– Despre liniște? se miră Sashi.

– Dar noi am plecat în căutarea muzicii, adaugă Thea, sora lui mai mare.

Enescu ne privește îngăduitor.

— Fără liniște nu există muzică adevărată, spune el
privind în zare.

Șșșt! Să ascultăm...

Preferințele

Galben ca Soare
Vărate

Alb ca Pânza Curată
de Ștergar

Negru ca Pământul
Tăcut și Cuminte

Floarea
Soarelui

Mărgăreță & Mărgăritar

mi

Enescu

Prieteni: Lia Ciocârlia

Păsările cântătoare
Niste colaci îmbunătățiți
cu miere și nucă

O strachină de boierești
Sarmale

O învârtită ruptă din soare

O pâine rotundă și durie ca o gură de
de fântână scântei în soare

Locuri:

- * Să dirijeze Orchestra Păsărilor din Lunca
- * Să învețe Puii Talentați Secretele Muzicii
- * Să țeară covorașe muzicale din semne vechi
- * Să împletească raze de lumină în cununi de note muzicale
- * Să trimită armonii pe aripile dorului departe, departe în lume

